

Tisztelt Elnök Úr, Kedves László,
valamint minden MPB elnökségi tag, és minden HÖB tag és valamennyi MPB titkársági munkatárs!

Szeretnék mindenkit tájékoztatni, hogy a 2015 januárjában megkezdett levéltári kutatómunkám alapján, kezdeményeztem kapcsolatfelvételt az IWAS és az IPC illetékeseivel. Személyes tárgyalás, illetve a levélváltások, az általam bemutatott bizonyítékok eredményeképpen, 40-évvél később, az 1976.-évi Torontolympiád (V. Paralimpiai Játékok) magyar vonatkozású politikai döntések, és a csapat kényszerű hazautaztatása miatt kialakult igazságtalanságot, a valóságnak megfelelően lehetett helyreállítani. Az IPC döntéshozó testülete, elfogadta az érvelésemet és a feltárt és bemutatott bizonyítékokat, sőt újabb az IPC kutatás során új, a magyar állítást igazoló dokumentum is előkerült.

2016.02.17. én kapott levél alapján megváltoztatták, [egy kivétellel –azt még bizonyítanom kell -] az IPC paralimpiai érmekkel kapcsolatos kimutatásait, így Oláh József atléta által megszerzett bronzérem, és Tauber Zoltán asztaliteniszező aranyérme, amelyek eddig nem szerepelte Magyarország megszerzett érmei között, bekerülhettek az IPC nyilvántartásaiba.

Az IPC által 2016.-ban szolgáltatott igazságtétellel, a magyarországi és az IPC nyilvántartásainak egyezőségét eredményezte ebben a témában. Javaslom, hogy az IPC nyomán, az MPB kimutatásait is vizsgálják felül. Kérem, hogy amennyiben ezt az információt fontosnak tartják, úgy azt tegyék közzé a nagy nyilvánosság számára is.

A kutatás, egy tanulmány megírását eredményezte, amely hivatalos és levéltári dokumentumokkal alátámasztva igyekszik bemutatni, a Magyar Népköztársaság 1970-es években született politikai döntéshozatalának, a mozgássérültek sportjával kapcsolatos mechanizmusát. A tanulmányt külön is meg kívánom jelentetni, de a 2017 tavaszára tervezett új könyv, a Paralimpiai történetek II.(munkacím) vagy **Paralimpiatörténeti Tanulmányok** keretében is közzé kívánom tenni.

Ezúton szeretnék külön köszönetet mondani mindazoknak, akik ebben a munkában segítségemre voltak, de szeretném külön kiemelni az Oláh család és Tauber Zoltán együttműködését, hogy a tulajdonukban lévő iratok és eredményeik valóságosságát bizonyító dokumentumok, ereklyéik között kutathattam. Fontos tudni, hogy a rehabilitációs folyamat, Charmaine Hooper az IWAS, és Alexander Picolin az IPC munkatársainak személyes együttműködése nélkül, nem valósulhatott volna meg.

Amennyiben fontosnak tartják, akkor kérem, hogy az MPB nevében is mondjanak köszönetet.

Mellékelem az IPC honlap, néhány idevonatkozó kimutatását és az IPC döntést előkészítő összefoglaló dokumentumot.

Tisztelettel

Nádas Pál
önkéntes kutató,
MPB- Hagyományörző Bizottság
elnöke

nadaspal@gmail.com
+36-30-231-24-54